

Sygn. akt: I C 84/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	sekretarka Joanna Kempa

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2016 r. w Ostrzeszowie, na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Sp.z o.o. spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko D. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

/-/ SSR Małgorzata Wierzba – Golicka

Sygn. akt I C 84/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 24 sierpnia 2016r.

Powód (...) spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko D. B. domagając się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 1116,40 złotych wraz z odsetkami oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż pozwany zawarł umowę pożyczki z (...) spółka z o.o. Wierzytelność powstała z tytułu tej umowy została w wyniku cesji przelana na powoda. Dlatego też żąda on od pozwanego zapłaty kwoty 1116,40 złotych tytułem spłaty zobowiązania wynikającego z umowy zawartej przez nią z cedentem.

Pozwany D. B. pomimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień w sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, § 2 wymienionego przepisu stanowi, iż w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym bowiem nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 kpc, negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1972r. w sprawie III CRN 30/72). Sąd ma także każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998r. w sprawie I CKU 85/98).

W niniejszej sprawie powód jako dowody zawarcia umowy pierwotnej przedłożył umowę pożyczki odnawialnej V..pl (k. 13 - 19). Umowa ta nie może stanowić dowodu na zawarcie umowy pomiędzy wierzycielem pierwotnym a pozwanym, gdyż w rzeczywistości jest to jedynie wydruk nieopatrzony jakimkolwiek podpisem. Powód przedłożył również dowód przelewu opłaty rejestracyjnej. W tytule przelewu pozwany potwierdza rejestrację i wyraża zgodę na umowę pożyczki nr (...). W pozwie powód dochodzi natomiast zapłaty z tytułu umowy nr (...). W takiej sytuacji również przedłożone potwierdzenie przelewu nie może stanowić dowodu na istnienie zobowiązania pierwotnego.

Wobec wskazanych wyżej wątpliwości oraz braku dowodów Sąd nie może bezkrytycznie przyjąć twierdzeń powoda, tym bardziej, że to na nim zgodnie z art. 6 kc spoczywa ciężar udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Należy również wskazać, iż Sąd nie badał skuteczności cesji, na którą powoływał się powód, gdyż wobec nieudowodnienia istnienia zobowiązania pierwotnego nie miało to wpływu na treść rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym wobec powstałych wątpliwości co do okoliczności faktycznych Sąd w wyroku zaocznym orzekł o oddaleniu powództwa.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka